

Septimū

Preceptū

Defurto aprie dictō qđ
directe contrariatur p̄
cepto septio. tria p̄n
cipaliter vidēda sit. Prio vbi
erpresse cōmittatur furtū. vel
rapīa. et quod modis. Secō
vbi talia cōmittantur relate.
a Tercō quo i reb; iuētis. **R**ū
tum ad primū diffinit Ray. a
yl. in t̄cta. in. Furtū qđ est cō
trectacō rei alienē. mobil. cor
palis. fraudulosa inuitō dño.
lucratiēdi grā. vel ipī⁹ rei. vel
etiam v̄lus eius possessionisue
Dicit p̄mo cōtrectacō. qđ sine
ea non ē furtū. aprie. lic; inter
ueiat v̄lūtas. vrbū. v̄l scrip
tura. Alias si occupiscat q̄s res
alienas illicite a fine cōtrecta
cōe. est trāsgressor alteri⁹ pre
cepti: sc; non occupisces rem p
ximi tui. **Dicit** rei alienē. qđ nō
omittitur furtū i re plemissime
apria. **Plemissime** dico. qđ si ali
us h̄er; i re illa ius. puta credi
tor cui res ē pignoi obligata
ut comodatari⁹. id est ille cui ē
aliqd comodatū. vel sotī⁹. vel
fīlis psona alia a dñs furū
furripiēs alicui tali psonē. fur
tu omittit; **Dicit** mobil corpora
lis. qđ i reb; immobilib; vel in
corpalib; ut sūt actiōes a bū
tutis furtū nō omittitur. qđ ta
lia nō p̄nt cōtrectai apt̄ sui im
mēritatē et i corporitatem. **Dicā**
tur fraudulosa. qđ si aliq̄s cre

Capitulum

Quātum

debit rē eē suā. et credebāt sibi
licere rē suā furripe. nō cōmit
tit furtū. lic; alias tēatur resti
tue si nō fuit sua. et ido si crede
bat se facere dño w̄lēte: nō fa
cit furtū. qđ nō facit dolū. **Dicit** i
uitō dño. qđ si credebāt dñm
p̄missur i s̄ best iusta cā crede
di. nō tenetur. **S**i vero nō s̄b
est causa. quare debebat crede
re. de hoc tenetur. **E**t dñ dñs i
uitus. etia; si videat rē auferri
q̄uis non cōtradicat. **S**i autē
putat facere inuitō dño. et m̄n
dñs vult. furtum quidē facit
q̄tum ad intēconem. a mōr
lit peccat. s̄ non tenetur ad re
stituēm. nec dñs p̄t petere.
obstāte sibi sua voluntate. **D**icit
lucratiēdi grā. **Q**uia si quis
alienā ancillā vel meretricem
rapuit. vel celauēit. nō causa
lucratiēdi. s̄ causa libidinis
exercend: nō cōmittit furtum
lic; alias q̄uit pecc; . **Dicitur**
ipī⁹ rei v̄l v̄lus ei⁹ possessionis
ue. **Q**uia nō solū cōmittit furtū
q̄ rei dñium vult lucrificare
sic furtue. si etiā q̄ v̄su vel pos
sessionē rei. **A**ddit thō. 2. 2. q.
lxvi. q̄ sicut furtū cōmittitur
in occulta accepē rei alienē
Ita q̄i occulta detēcōe inuita
Est autē tā furtum q̄ rapīa b
ut doc; thō. vbi p̄us peccatum
mōrle. qđ cōn dñm p̄ceptū. ut
patuit supra. et cōtraiustitiam

Septimum Preceptum

qua vniuersaliter reddendum est quod suum est. Et coni caritate; de diligendo proximis. quia rapina et furto humana solitas periz. et tam furtum quam rapina aggressum est. ex circumstantiis loci. temporis. et personae. et similibus. ut si rem sacra in loco sacro auferit. tunc est sacrilegium. aut alia species. Aut si debito tempore oracione auferit alienam rem. Si etiam persona damnificata pauper fuerit in se. vel in suo statu. aut in suis hereditibus ex hoc grave damnum patitur. Sed quereres. est ne peccatum mortale si quis alteri surretur acutum. vel penam ad scriberendum. vel talem puniam rem. sed in thes. vbi prius. quod in talibus rebus minimis hoc cui auferuntur res non reputat sibi dannum inferiri. et ille qui accipit potest presumere hoc non esse coni eius voluntate cuius res est. et si esset prius ipse non dissentire. ergo si quis hinc res furtive id est alio nesciente accipit. potest excusari a peccato mortali. Si autem hecat animus furandi et alteri in ferendi dampnum: potest in talibus minimis esse peccatum mortale. sic et in sola voluntate furandi est mortale. Vbi etiam extrisecum nullum nocuimus in furturam. Ex quibus patet quod multis modis coni septimum mandatum peccat homines. Prior quandoquis rem alienam iniuste auferit alteri; ignorante illo cui

Capitulum

Quartum

ius est. et eo iniuste. sic quod si hoc cognoscatur: sibi displiceret. Et non solum contra hoc septimum preceptum peccat. sed etiam tenetur restituere iniuste ablatum. Sed et cum se contumelie sit in thes. quod in rem suam apud aliud iniuste detentam occulte recipere: peccatur quodcumque furtum auferendo. non quia gravat illum qui detinet. nec tenetur ad restituendum aliquid vel ad recuperandum scandum. Sed peccat contra communem iustitiam. dum ipse usurpat sue rei iudicium. iuris ordine permisso. Et ideo tenetur deo satisfacere et dare operam ut si inde oerum fuit scandalum proximorum quod illud sedetur. Sed pater Aureoli quodlibet. iiiij. quod xxii. dicit quod huc opinio videtur habere veritatem in casu in quo persona privata potest per iudicium sue personam communem satis de facilis recuperare rem suam. Sed in casu vbi talis per iudicium non posset rem suam recuperare bono modo. vel quod iudex non est prius. quod factum ad eius noticiam peruenire non potest. Aut quia iudex non audit inquirere. vel ille cuius res detinetur non audet alium accusare vel alio modo consimili. In tali casu unusquisque fit quasi minister iudicis. et executor legis. Ita quod rem suam vel equiualens accipere potest. nec peccat in receptatione

Septimum**Preceptū**

in modo accipie di. huc ille. Et pbat p Aug. in epistola ad macedoniū. q̄ p racōe. Ēādem opīmōne pe. pa. recitat nec eā improbat. Tercō peccat cōtra septimū p̄ceptū q̄ p̄mō suo nec in se nec in re sua eam nō q̄ de m̄ sibi v̄furpando et retinēdo. s̄ siue occulē. siue manifiste de struēdo et corrūpedo. ut qui cōburit alteri? domū. m̄terficit ai malia. aut destruit agn̄ eius. et similia vastat. Quāvis ei nihil de illa re apud eum maneat. tñ q̄ p̄mō iuste dāmificat. peccat contra hoc p̄ceptum. et tenetur dāmnum recōpensae. R̄to peccat cōn̄ hoc p̄ceptū qui hīmoi dāmnum p̄mō in iuste illatum sibi non recōpē sat q̄tum pōt. qd v̄ tīq̄ tenet. nisi alter qui dāmificatus est sibi illud volūtarie remittat. ab eo habeat volūtariam dila cōem. aut impossibilitatem re stituendix. et simile excusacōe. līcītā. Ex quo p̄t; respōsio ad q̄sdam alios casus. Vnq̄ e. q̄ si aliquis accipit equū. yl alia rem ac comodatā usq; ad cer tum locum. et ipē vlt̄ illū locū pcedat cū illa re. Ex. b̄m Ray. q̄ furtum cōmittit. nisi in casu quādo sc̄i credebāt dominū nō fore iūtū si sc̄i. Aliq̄ q̄ si ali quis rē sibi ad vtēdum cōces sam alij omodant. Ex. Ray. q̄

Capitulum**Quartum**

furtum v̄tīq̄ cōmittit. q̄ non erat ei occessa ad v̄su istū. Alius casus v̄tīz creditor cōmittit fur tum si pignore sibi obligato vtatur. Ex. ray. q̄ sic In hoc au tem casu et similibz. sc̄i cum fur tum cōmittitur in v̄su rei: tene tur fur ad estimacionem v̄sus rei. etiā re ip̄a domīo restituta s̄m Ray. et hosti. Q̄ uito pec cat or̄t̄ hoc p̄ceptū qui vīne am. a grū. octum. à qd cumq̄ aliud siue cultuē cōmissum insi delit à fallacī colit. et p̄ hoc p̄mō suum dāmificat. et tene tur ad dāmni restituē em. D̄ intelligendum puto de quoli bet m̄fidelī et fraudulēto labvātore. sc̄i carpentatore. muātore. p̄mō dāmificātē iuste. Ex to peccat qui t̄mīnos a groz suorum. vīneaz. orto z. prato rum. et similiū possēsionū sc̄iē ter dilatat in dāmnum p̄mī sui. p̄ hoc aliqd sibi de sua possēsione aufrēdo. et tenetur ad restituē em. non solū ablati. s̄ etiā fructū quos in d̄ p̄cepit. et quos p̄cepiss̄ dominū rei si eā possēdiss̄. deductis tñ expē factis pro fructibz q̄rēdis. cō gregādis. et oseruādis. Sep tio peccat iūdex q̄ ex cupidita te. timore. odio. amoē. à ex q̄cū q̄z alia cā sc̄iētē male iūdicat et sentēciati dāmnu. p̄mī sui. Et s̄m Ray. tenetur illi quē sic

Septimū

Preceptum

īmiste leſit ad oē īterēſſe. Si milit̄ intelligendū est de illo q̄ licet sit ignar⁹. a iadūlā ſam īdicandā īſufficiēs. ta-
men p̄fumit eā iudicare ſine cō-
filio aliorū magis p̄itorum q̄ ſufficiētes reputati ſūt. Et ſic
otingit eū p̄ ignorantiam īmu-
ſte iudicare. a p̄ximū dāmni-
care. peccat enim talis otrahē
p̄ceptum īmiste iudicādo. i p̄
hoc ledēdo p̄ximū. a in foro cō-
ſcientie tenetur leſo ad reſtitu-
tionem. Eodem modo dicēdū
est de illo qui ſufficiens fuit ad
iudicādū. h̄ neglexit adhibere
diligenciā debitā. quia nō stu-
davit i vidit q̄ ſtudere a vide-
debut. a ſic ex ſua negligētia
male iudicauit in p̄ximileſioe;

b **O**ctauo peccat aduocatus
aut p̄curator qui ſcient deſen-
dit cauſaz īmūſtā ut dicit tho.
2.2.q. lxxij. q̄ īmūſtū eſt a illi-
cium ſcient alicui coopari ad
malū fatiēdum. ſue oſuſedō. ſi
ue adiuuādo. ſue qualit̄cūq; ſe-
ntiendo. **V**n tho. i. digni ſūt
morte nō ſolum qui faciūt. ſed
etiā illi qui oſentūt facientib;
Tenetur etiā ad reſtitucionē;
ei⁹ dāmni qđ coñ iuſtitiā p̄ ei⁹
auxiliū alteā p̄ ſuſſit. **S**i ve-
ro i p̄ncipio credidit cauſā fo-
re iuſtam. i in p̄cessu appar; ſi
bi īmūſta: debet cauſam deſere;
re ſine aduersari dāmno ut di-

Capitulū

Quartū

cit tho. vbi pri⁹. **N**ono peccat
aduocatus aut p̄curator. ſi p̄ti
aduerſe cauſā bonā auſterta eā
ḡruat. aut dāmificat in expē-
ſis. Aut imp̄edit in execuſōe iu-
ſtitie. in hoc q̄ petit dilacōnes
ſup̄fluas. aut pro duſit ſcient
falla ī ſtrumenta. aut fallos a
corruptos teſtes. Aut iudicat
ſim falsas leges. a quascūq; fal-
ſas prohibiōnes. **E**t ſim Ray.
tenetur parti aduſe quā ſic in
iuste leſit ad reſtitu ſō ei ſōnū
que p̄ eius patrociū īmūſtū
amifit. **D**ecimo peccant q̄cē,
iſus a tallias oſuetas i theolo-
mia v̄c̄tigalia vngeltas. i ſimi-
lia iuste iuſtituta. aut ab anti-
q̄ oſuetudie cui⁹ coñ ſūt nō eſt
in memoria iuſticia ſol-
uūt. h̄ i toto. vel i pte dñis frau-
dulent ſbtrahūt. a tenetur ad
reſtituōe. **V**ndeſio q̄ pleba-
no a alijs ſbtrahūt aut eorum
eccijs debita. ut q̄ nō ſoluūt de-
cimas fidelit. aut oblações oſ-
uetas. aut alia huuismo. i te-
netur ad reſtituōe; **D**uodeſio
ſamulia ſamule qui buna dño-
rū aut dominarum iuſticia
diſpenſant alijs. aut ſibi p̄fis
mūtis dñis appropriādo. aut
q̄ mūtis late in apprios vſus ta-
lia aſſumūt. vel etiā qui de bñis
dñorū ſuoz ip̄ ſuoz mūtis eleōſi-
nas fatiūt coñ ſup̄ius traſdita.
Tercodecimo mulieres que k

Septimum Preceptum

bona viroꝝ suorꝝ furantur. à ea maritis nesciētibꝝ aut nolētibus mīmis ſuptuose ſumūt in uſus p̄prios. vel etiā de iſpis bonis viroꝝ suorꝝ elemoſinaſ fatiūt cōn eoꝝ expōſſa; phibi, cōnem. a cōtra ea que ſup̄ de elemoſina tacta fūt. **Quarto,** decimo peccat mulieres adulterates q̄ filios illegittimos nutunt ſb expenſ eorꝝ q̄ putatur p̄res taliū filioꝝ. a non fūt. q̄ ſic fatunt filios ſuos illegitimos ſuccedere ad hereditatē legittimorꝝ q̄ tñ ſoli ius habet in paternis bonis. **Talis** enim mulier talis p̄uat legittimos vel maiū in bonis ad utrꝝ qzꝝ alter p̄tinentibꝝ. **Quintodeci-** mo testamētarū qui elemoſinas. aut alia legata non aſſig- nāt quibꝝ ex testamēto aſſig- nanda fūt. ſc; qui ſibi retinēt aut p̄pria volūtate alijs donāt q̄ illis quibꝝ noſiatim p̄ testa- torem ordinata fierūt. p̄ hoc enī mīuste dāmificant p̄ximū in re ſibi debita. q̄ tenētur ad restituco e; ei. **Sextodecī-** p̄cat cōn septimū p̄ceptū ec. q̄ rapinā omiſit. vic; rē alienā mīuste auferēdo altei vi vel vi- olētia alio cui? res ē ſcīte q̄ i- uito. **Et** tenētur talis vlt̄ r̄ſti- tuere qd̄ altei ſic abſtulit. ecīā dānū recōpensare qd̄ mīuste intulit. **Et** illud est generale in

Capitulum Quartū

omnibꝝ mīustis dāmificato- ribꝝ. **Et** nōnter dictū est qui mīuste. qz ſi fieret auctoritate iudicis iuste iudicantis. talis occulta a maniſta receptio nec furtū for; nec rapīa. qz nō mīusta. **Sicut** a filiī iſrael dō iubete egyptō rum bona licite receperunt. **Verūt̄** ſi talis in publica auctoritate poſit⁹ au- ferr; altei res p̄ violētia; mīu- ſte talis peccar; q̄ omittet; ra- pīā. a teneretur ad restituco- nē. **Sic** etiā nec furtū omittit nec rapīā qui auſert furioso- occulte gladiū ne occidat nō mīuste. qz non in alteri? nocu- mentum. **D**ecimoſeptimo in peccant dñi qui a ſb dītis ſuis p̄ mīutas tallias aut exactio- nes indebitas ſupfluas. incon- ſuetas ſubditos ſuos grauāt. q̄ ab eis p̄fata exigūt. **S**ūt tñ aliq̄ caſus ſi in Ray. q̄ hōſtieñ. in quibꝝ licitum eſt dñis vlt̄ censū debitū aliqđ ſubſidium moderatū exigere. **P**rim⁹ ē p̄ deſenſione patrie. ut cum p̄pria mīuste ab hōſtibꝝ inuaditur. tunc enī ſb dīt non ſolū te- nentur ſuas res imptiri: ſi etiā tenētur corporaliter a totaliter iuuare a laborare. **S**ed⁹ ſi do- min⁹ vult ire in exercitum idī- ctū ab ecclā vel prīncipe cōtra hereticos vel paganos. nec ſufficit ad expenſas. potest a

Sep̄timum Preceptū

subditis p̄terē b̄sidū **Tertius**
si in bello ex pacto suo iusto fu-
erit captus ab hostib⁹. et non
sufficit se redimere absq; dāno
gravi **Quartus** si de leat filiam
maritare. aut filiū de sp̄sare **E**t
si aliqua alia causa similis emer-
gat. de quib⁹ vide latius in sum-
mis. pot̄ licite a subditis p̄tere
auxiliū. s̄ moderatū **S**i vero do-
min⁹ ext̄ tales & similes rōna-
biles causas ultra cōsuetum exi-
gere vel; teneretur ad restitu-
cōem h̄m **Ray.** et alios **Decimo**
octauo peccāt interdū q̄ in con-
tractu conductōis mercenariū
de p̄tio suo non statim soluedo
n dammificāt. **Vñ** dicit alex. de
halis i fūma. talis tenetur isti-
tuere dānnū. et iātātum quā-
tum mercenario nocuit **Vñ** le-
uit. xix. non morabitur opus
mercenarij tui ap̄ d̄ te usq; ma-
ne. id ē op̄is merces. **E**t eccī. xx.
xiiij. Qui defraudat mercedem
mercenarij. & qui effundit san-
guinem fr̄es sūt. **E**t Iac. v. dici-
tur diuitib⁹. Ecce merces opera-
riorū vestrorū que fraudata est
a vobis clamat. et clamor eorū
in aures dñi sabaoth introuit
Potest aut̄ ille cui p̄tium solui
deberet multipliciter dāmmificari
nō solutus. Aut quia tātum te-
netur eadem nocte soluere. Aut
alimōnā. et alia necessaria eme-
re vel p̄ncipio b̄noxī fieri. au-

Capitulū Quartū

aliud h̄mōi incurrere apter ca-
rentiam sibi debite mercedis.
Decimonono peccāt qui de-
fraudant dños aut ciuitates in
steuris licite impositia. ymo in-
dum illicite p̄ tirānos extortis:
Exempli grā domīng alicui⁹ cī-
uitatis sibi subdite imponit ei
aliquā exactionē inūstam. s̄ re-
stores dicte cōmunitatis p̄ se. &
cōmunitate ut manus malū euī-
tent promittunt eidem dño quā-
dam pecunie fūnam. et statuūt
quēdam mo dū recipiendi si-
ue colligendi dictam pecunīā a
singulis de illa cōmūtate. impo-
nēdo cūlib; certā pecunīā solue-
dam: s̄ m multitudine bonorū su-
orū. vel alit̄. posito etiā q̄ aliq̄s
cīuiū dictā summā pecunie xl
simul vel p̄ ptes. p̄mittēs solue-
dicto modo recipiat ad firmāt
pecunīā impositam cōmūni-
tati dicto modo colligendā de-
mū posito q̄ aliq̄ de dicta cōmu-
nitate existimātes h̄mōi exactio-
nēm inūstā. & ideo non solue-
dāmīsp̄ violētiā & coactionē;
aliquā pecunie fūmā eis imposi-
tam. clam. vel occulte retineant
Querit ergo gofred⁹ qdlibe.
vij. q. xv. **V**erum sic retinet
illud quod est impositum eis
teneātur illud restituere. a lxc
illi q̄ recipit dictam collectā ad
firmam. **K**ndit debitum est ut
vnusquisq; tāḡ pars tribuat

Septimum Preceptum

ad omne bonum conservandum suum
protectionem. Sicut etiam quisque
pro salute propria tenetur dare tiranno
bonum exteriora vel potere plures
quam permittat se perire ab eo. Et
bonum statim in proposito casu et
in alio quod aliquod iniuste ab aliis
quo recipitur. et tamen iuste potest
ab aliis exigitur. ut si dominus a tiranno
no capit. si captus sine subditorum bonis redimi non potest. et
enim tirannus iniuste precium recipit.
et restituere tenetur. et subditis
bonum faciat dominum liberando.

Sic enim in proposito. ubi omnes de
comunitate sunt sicut unum cor,
poterunt et rectores communatis quam ro-
nabilitate subditis aliquid soluere.
duum imponunt tenetur soluere.
alias comunitatem defraudant.

Dicesimo peccatum quod scienter
tradunt homines malas pecunias.
vel alias res pro bonis. postquam ab
aliis sic ad ipsos prouenerunt. tales enim nec
fideliter agunt. nec bonum intendunt.
Hoc quo ad pecuniam principue
intelligendum est. quoniam datur pecu-
nia que est falsificatio monete
omnis. Secus si non esse falsifi-
cata moneta. sed in uno grosso
plure de argento a casu quod in alio
quod minorem de cupro. Dicesimo
primo peccatum est plures quod me-
liores denarios eligunt de mo-
neta non pure argentea. et re-
soluerunt in argenteum. vel videntur peccare.

Capitulum Quartum

osius. et leuiores eque care ven-
dunt. prius quod tunc monetam red-
dunt minus acceptam. et tales faci-
unt interduum libra denario et ita
leuem sicut pauperes monete.
quod tamen oino illicitum est. ergo
nocent coitati. eadem ratione in
terduum. sicut isti de quibus pueri.
xi. dicitur. Qui frumenta abscondi-
t maledicetur in populo. Deinde
cum principaliter videndum est de
palliatibus furtis et rapinis de qua-
bus est prima regula Magistri
Math. li. de tractib. Quicunque
quis exhibet se. qualiter scit se non es-
se. cuius propter hoc principaliter quod
creditur esse talis qualiter se exhibi-
bet. datur mutuat. videntur.
vel sit aliquid boni. quod non da-
retur aut fieri. si sciretur non esse
talis. illud ipsum iniuste percipit. et
ad restituendum tenetur. nisi sibi
alium operatur de iure. vel ipsum pro-
babiliter ignorari. quod hac ratio-
ne sibi detur vel fiat. Datetur ista.
quia si non debetur alias de Ju-
re. non datur sibi voluntarie.
ymo iniolutarie. quod ex ignoran-
tia cuiusdam ipsum est causa pro suam falsam
exhibiendo et simulacione. sequitur
quod ipsum fraudulenter recipiat.
Si iuxta hanc regulam discute-
retur se homines. o quod multi iniuem-
tetur se iniustissimos occupato-
res. quod de diuiciis suis gloriantur.
et aspernatur ceteros ut ma-
los. Primo enim principes. quod habent

Secundū

Preceptū

defendere teriā ²⁵ & sibi dito s. cīsq;
puidere de iustitia ad q̄ otribu-
tōe sub ditorz quasi preco con-
ducti sūt. deq̄nto defensionem
debitā ³⁰ iustitiā negligūt detin-
to contribuconem imuste reci-
piunt. Secundo idem iudicium est
de hīs qui se clericos verbo di-
cunt. vel habitu. vel officio exte-
riori oñdūt. a nō sunt tales q̄
les racōe cleicatus esse deberet.
Ex quo enim ille quē ep̄us nō
acceptauit a ordinauit in clei-
cum imuste recipit beneficia ec-
clesiastica. a fructus eoz. Quo-
modo ille corā deo iuste recipi-
et. quē deus nunq̄ in clericum
acceptauit. Quomō aūt est cre-
dibile q̄ deus illū vnq̄ in cleri-
cum acceptauit. qui nunq̄ ut
clericus viuere. vel ut talis deo
seruire p̄posuit. **S**i aliqd de
hīs que ad clericū ptinent as-
sumpsit aut facit. hoc p̄ncipali-
ter ideo facit ut p̄ hoc faciliter
redditus & pecunias possit ob-
tine. a p̄ illas seculares h̄re ho-
nores. coniuncta luxuias. & va-
nitates seculi exercere. **E**t si ali-
quādo bonū p̄positū habz. a p-
tunc iure p̄cipit: nonne etiam
tunc quando mutat p̄positum.
a opere otrarium implet. itez
percipiendi ius perdidit. Ter-
cō similiter est iudicandū de re-
ligiosis habitu. a irreligiose
vniuentib? Quis enim credit.

Capitulū

Quartum

puto aūt q̄ nec ip̄i met credere
possunt hoīes ideo eis bona dā-
re. costruere monasteria. eleo-
finas & oblatōes porrigerere: ut
imde & de talib; otra deū & regu-
lam viuant. **C**ū ergo ip̄i solū
sub pretextu huiusmodi & co-
loce petat a recipiant. & hoc in-
tuitu eis detur. ut vic; sīm sta-
tum assumptū deo seruant &
vnuant. Ipsi non habet ius ou-
tendi data in aliud: maxie coii-
rium: q̄ ad id ad qd data sunt
a ip̄i receperunt. q̄cito ergo
quispiā religiosoz scient coii-
ea facit. q̄ ad statū religiosum
de necessitate salutis ptinent. imu-
ste p̄cipit & abutitur oib? mō-
steio donatis. etiā pane. vel ha-
bitacōe mīsi mutz intēcōe. a ve-
lit eis vt sic dī. ad. restitucoe;
tetur. **C**erto oformit p̄t dici
q̄ q̄scient conātūt ut res q̄cū
q̄ realis melior appareat. q̄ ē
bō. quā emptor ppter hoc emit
p̄ncipalit q̄ talē credebāt eā es-
se q̄lis apparebat omum iudi-
cōtātū tenentur restituē qñ-
tū recipiūt vlt̄r vñr eius valo-
re. **E**t si reddatur eis res eoz i-
tegra: totum ptium redere te-
nebūtur. q̄ non siebat emp̄co-
mīsi p̄ tali re qualis sīm iudici-
um omune apparebat. **S**imili-
ter sentiēdū ē de hīs q̄ rē bona
ēē venale oñdūt ut vñmū elaz
& sapid i vitro. & p̄gea turbid

Septimū

Preceptum

vel alias malū vasis vīmū īfū dūt lxc de p̄fato mattho. Qui to fīmpōdicta iūste agūt mer catores vel alij q̄ accomodāt pecūrias ab alijs. et ut decipi ant: vēstes et appat9 hñt pre ciosos ut eis credatur. cum tñ pbabilit̄ soluere debita nō m sedū vel ne queāt. Secūda regula eiusdē. quicūq̄ īdebi te est alicui hōi causa timoris. vrecedie. tristitie. vel alteri? passiōis sibi oino īmolūtaie. cui? quidē passionis occasio ne ille homō mouetur ad dan dū mutuād. vel aliqd vtile sibi faciendū hoc ipse īiuste recipit de tāto de quāto illa dacio ex illa īmolūtaria passione p cedit. Et ad restituōem tene tur. nisi forte sic p̄tactū ē illud sibi ex aliquo iure debeat. vel misi bona fide pbabilit̄ igno ret an īmolūtarie sibi detur. s̄ pbabilē habeat p̄fūpcōe; de voluntario. Illō p̄t; q̄ qn̄ iste non h̄; ius et scit illū dare non voluntarie. et vltra hoc est īde bite causa illi? dacois. quō p̄ test sibi res īiuste vire dico au tem cui? est īdebite causa. q̄ si das paupib9 elemosinā ex timore mortis. aut dānacōis; ip̄i non īiuste recipiūt q̄ no fūt causa illi? timoris. ymo ad huc si quis eſſ̄ cā illi? timoris s̄ non īdebite. ut si necesse es

Capitulū.

Quartum

set nauta; facere foramē ī na uī. ppter qd opt; eici vel alijs dare merces. Si aut̄ non eſſ̄ necesse. s̄ facer; hoc q̄ spar; se obtētūr merces eiectas. ipse ceteris pibus non solū merces eiectas. et de munī īuentas ī iūste recipet. s̄ etia; teneretur refūdere. dato q̄ eas nunq̄ ī ueniret. Ex p̄missis possunt v multa elici. Primo q̄ potentes a dñi qn̄ p̄tūt sibi aliqd dai vel mutuari a subditis. quod pretim ore ī indignacōis negare non audēt. de tāto īiuste recipiūt: de quāto ex īmolun taio timore donatur. Secūdo si quis petit vel mēdicat p̄ tam īnocabilē psonā cui quis p̄ vrecedia tam pūā rem negare et vultum ei9 non audet co fidere. Tercō debito res q̄ īn natura creditorib; n̄ ps debiti remittatur eis. se totū velle negare coram iudice. nulli talū fūnt absoluti a debito qd occa sione illi? timoris dimittitur. Quarto h̄j qui molestauerūt homines. et minātur amplius īmimicari eis si non cordaue rit cū eis p̄ vto ipōz: non debet credere se vere et euāgelice recōciliatos. etiā si offendit ex illo timore se īmuria; dimittere. et verbo testētūr et scripto. Quinto mimi et ioculatores qui nō vocati vniūt ad hōies. sed eis

Septimum

Preceptum

penitus multis et dolentibus. et illi
per verecundia vel timore oblocu-
tis eorum a humane confusionis su-
stinet eos et aliquo ioculaconem
eorum non sunt secum in conscientia
de eo quod eis datur de quanto ex il-
lis motu datur quorum ipsi
sunt causa indebita. Sed hec omnia
sunt intelligenda in ipsis alio
iure competit. aut probabilitate ap-
pareat quod voluntarie detur. Et si
cum additum est detinuo: de quo
et quod sequitur certa. quod aliquo
huius dant non solum ex aliquo ta-
lum passionum in voluntariis: sed
etiam ex affectu huius di benevolentiaco-
placentia honoris solaciis. a lau-
dem. Et certe detinuo illi non inven-
ste recipiunt: et aliquo tolliter mu-
tatur affectus. Quoniam aut hoc habe-
ret: possit contingere quod qui prius
inuestire recepit: iuste per ea reti-
neret. quod prius erat in voluntariis:
postea fit aliquando non
solum voluntariis: sed delabile. si
cum coiteret ibi ostegit ad quod mo-
uet. vel in quod surgit concupiscentia.
illa enim non facit in voluntariis:
ideo quod ex illa datur. inveniuntur
licite posse retinei. non obstan-
te quod dans percepit in sic dando. et
recipiens mereatur cum percepit su-
perbie. auacicie. vel luxurie. Hec
magis. mathe*Q*uintus ad. iii.
principale de rebus inuentis est
speculator notandum sum factum.
tho. 2. 2. q. lxvi. Et secundum alex. i.

Capitulum

Quartum

suo. in. dis. xxiiij. quod quedam sunt
res quod nunquam fuerint in aliquo bo-
nis. ut gemme et lapilli qui inue-
niuntur in littore maris. et illae res
statim sunt inuenientur. dicit ei
de illis lex in libro institucionum
de rerum inuenitione. gemme et la-
pilli. et similia que in littore ma-
ris inueniuntur in natura ista.
nam inuenitorum sunt et sunt *Alicie* p
sunt res que aliquo possesse fue-
runt. sed modo derelictae sunt. ut
thesauri antiquo tempore sub terra
occultati. quorum nunc non est
possessor. Et de istis dicendum est
sicut de supdictis. scilicet quod sunt in
rebus. nisi quod sum leges ciuilis
tenet inuenitor dare medietatem
domino agricoli. si in alieno agro inue-
nit. non data ad hoc opera. pro
pter quod in parabola euangelij
*Q*uath. xiiij. dicit de inuenitione tix-
tauri absconditi in agro. quod emit
agrum illum. ut scilicet heret ius possi-
dedi thesaurum. Si vero inuenit
thesaurum data opera nihil te-
netur domino agricoli. Unde de illo
dicit lex licet in isti de rerum dimissio-
ne. *Q*uisquis thesauros in loco
suo inuenit. adrianus naturale
equitatem securus ei concessit quod
inuenit. Ac si quis in alieno lo-
co. non data ad hoc opera. sed
fortuitu inuenit. dimidium in-
uentori. et dimidium domino soli
concessit. *Alicie* sunt res que
de aliquo in aliquo fuerint bonis

Septimum Preceptum

a sunt ab eo derelicta. et istas si quis inuenit et eas accipit. non ait retinendi eas restituendi domino eam qui eas non habet per derelictis: ille non committit furtum nec in re cum sint derelicta. nec voluntate. cum eas derelictas sciat aut credat. Si autem in vita non sunt derelicta. Ihesus Christus inuenitor bona fide hoc credit. et accipit etiam animo retinendi. tunc ignoratio facti eius excusat ut dicit alex. Si autem non credat eas derelictas. et accipit eas animo retinendi: tunc furtum committit. quod contra rem alienam. et de hoc intelligitur illud Augustini in quadam omelia sic dictum. Si quod inuenisti et non redidisti: rapuisti dic. in p. pa. in. iiiij. de consuetudine. et thesaurorum ubicumque inuenitus sit: est principis. et sic ille solus potest facere elemosinam. Est enim thesaurus vetus depositio pecunie cuius memoria non extat. Sed quoniam restituetur inuenita. quoniam nescitur cuius. sed in Ray. Faciat inuenitor publice dici per precones vel per ecclesiastas ubi rem inuenit. Et secundum hostien. Ante quod dominum restituatur. si dubium est cum sit certificari debet inuenitor per circumspectias rei. alias forte multi non dominum eam peterent.

Capitulum quintum
Tempore et de venditione. circa quod super pluia

Capitulum Quintum

valde illicite acquiruntur. tria nunc sunt videnda. Primo quod regimur ad talia. Secundo quod piculosum est habere officium mercatorum. Tercio quod litera se debeat habere bene ut saluetur mercator. **C**apitulum ad primum nonendum quod secundum in speculo hystoli. iij. mercatorum priuatis chancery habuisse videatur. qui simplicitate vite hominum ad invenientem mensuram et pondem mutauit. atque ad calliditatem et corruptionem perduxerunt. fimos et reges primi posuit. rapiens et violenter opes congregatas. suos ad latrociniaria mutantur. Quavis igitur negotiatio ut in die res se habent. de se non sit illicita. quod ipsa mediante bona terrarum arundinem alijs terris transmutantur. et adueniuntur et conuerso: tamen ibi magne fraudes sunt. **V**nde secundo nonendum quod secundum. libro. ii. 2. q. lxxvij. Et secundum. in. iiiij. di. xv. Duplex est commutatio. **V**na perconomica quando comutas intendit recipere rem non ut meretur in ea. sed ut ipsa valatur. Alia est commutatio negotiatio ubi omutas intendit lucrari de re quam acquirit. emit enim rem non ut valatur ea. sed ut vendat caro. Ad primam commutacionem ut sit iusta quoniam requiruntur. et ad secundam ut sit iusta eadem. et adhuc duo alia